

SOBRE UNA AGRESSIÓ DINS L'I.B. SA BLANCA DONA: SIMPTOMES A TRAVÉS DE FETS.

Fa devers tres mesos -el 21 de novembre de 1990-, un pare d'alumne de l'I.B. Sa Blanca Dona, anomenat J.J. P., anà al centre a parlar amb la tutora del seu fill. La tutora, catalanoparlant, usà la seua llengua amb tota normalitat, com és costum entre gent civilitzada, en rebre l'esmentat individu. J.J. P. reaccionà iradament i insultà la tutora del grup del seu fill pel fet de parlar-li en català tot dient-li «tonta», «imbécil», etc. Usant l'estratègia que últimament s'ha posat de moda entre aquest tipus d'espanyol carpeto-vetònic, li espetà: «¡O me habla en castellano, o en euskera, que es mi lengua materna!», detall que aprofità tant algun mitjà de comunicació com part de l'opinió pública per afermar-se en la idea que els bascos són uns salvatges. No cal dir que el senyor és madrileny i que d'euskera en deu sebre tant, si fa no fa, con de xinès mandarí.

Pel seu cantó, la professora agredida denuncià els fets davant el jutjat de guàrdia. No tractant-se, però, d'un senzill afer entre particulars, el claustre de professors de l'I.B. Sa Blanca Dona i el Consell Escolar del Centre exigiren **per unanimitat** al Ministeri d'Educació i Ciència que es presentàs com a part denunciant en el cas. Fins ací, els fets; a partir d'aquí, els símptomes.

1. Es pot presentar el cas simplement com el d'un individu maleducat que es comportà grollerament per una qüestió determinada, com s'hi hauria pogut comportar per qualsevol altra. Curiosament, els maleducats ho solen ser, bàsicament, a l'hora de no respectar l'ús de la llengua catalana o les idees en defensa de la nació catalana. Segons una enquesta de l'Institut d'Estudis Avancats -CSIC. Palma, 1988-, més d'un setanta per cent dels ciutadans de les Illes han estat insultats per mor d'usar la seua pròpia llengua davant forasters.

2. En la situació de colonialisme lingüístic que patim, seria massa ingenu suposar que un ministeri del govern de la metròpoli se solidaritzàs o fes costat als drets dels individus colonitzats. Com el lector ja haurà pogut endevinar, doncs, el MEC no es presentarà com a part denunciant. Potser pensen que seria tirar-se pedres dalt la pròpia teulada!. Naturalment, la reacció del MEC té -diguem-ho com si parlàssim de gramàtica generativa- una **estructura superficial i una estructura profunda**. A l'estructura superficial diu que és costum del MEC defensar els propis funcionaris només quan són denunciats, però no quan actuen com a denunciants. Estadísticament, per tant, té més possibilitats de rebre ajut del MEC un funcionari xoriço que no un treballador honest. A l'estructura profunda hi ha, però, el **conflicte lingüístic**, davant el qual el

MEC té clarament postura presa. ¿Quin percentatge de professors ha obligat a reciclar-se en llengua catalana? ¿A quants centres ha ajudat a impulsar l'ensenyament en català? ¿Quin suport ha donat al traspàs de competències d'Educació a la CA de les Illes Balears? ¿Ha fet, senzillament, complir els mínims legals pel que fa a l'ensenyament de la llengua catalana?.

Davant la resposta negativa del MEC, el claustre de professors i el Consell Escolar de Sa Blanca Dona han acordat demanar, un cop més **per unanimitat**, solidaritat a tots els centres de les Pitiüses perquè li facin costat en les exigències al MEC, partit del principi elemental que si no feim pinya entre nosaltres, estam venuts.

Bernat JOAN I MARI
Catedràtic de Llengua
I.B. Sa Blanca Dona

OPOSICIONS 92

Conferència inaugural i
presentació dels cursos:

Oposicions i Reforma Educativa

A carrec d'*Artur Parcerisa* del Departament de Didàctica i Organització Escolar de la Universitat de Barcelona i membre de la Revista Guix.

Dia 23 de gener de 1992 a les 20 h.
a l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics.

Video i material didàctic:

Sectors Econòmics de les Balears

A disposició dels Centres de les Illes

Informació:

Escola de Formació en Mitjans Didàctics
Telèfon 418626